

Zpráva zastupujícího předsedy SKFČR, zpráva předsedy Ekonomické komise a zpráva předsedy Sportovně technické komise pro Valnou hromadu SKFČR konanou dne 29. 3. 2014 v Brně

Poslední volební valná hromada SKFČR se konala před čtyřmi lety, necelé dva roky poté odstoupil z pozice předsedy svazu pan František Porteš, poté jsem se stal pověřeným předsedou svazu kulturistiky já. V lednu 2012, tzn. před dvěma lety, jsme se rozhodli přestěhovat sekretariát svazu do Prahy a to je vlastně i chvíle, od které – myslím, že velmi podrobně – rekapituluje veškeré dění ve svazu Ročenka kulturistiky a fitness, kterou máte před sebou na stolech. Má 288 stran a mluví o dvou posledních letech naší činnosti, já mám teď několik minut, nebo desítek minut, na to, abych Vám ve svém povídání zrekapituloval rok jediný, a to ten, co uplynul od poslední valné hromady, tzn. rok 2013. Říct zde úplně všechno, co se za ten rok v našem svazu událo, jednoduše nejde (a já doufám, že si to dříve či později sami v ročence přečtete), každopádně v následujícím povídání bych se zaměřil na tři směry. Na Ekonomickou komisi svazu, na Sportovně-technickou komisi a na všeobecné významné události. O řadě věcí dalších potom promluví moji kolegové.

Začnu ekonomikou. Když jsme s paní účetní z České Unie Sportu, která nám zpracovává účetnictví, připravovali podklady pro daňové přiznání za uplynulý rok, nechal jsem si pro zajímavost vyjet informace o tom, s jakými prostředky svaz hospodařil v minulosti. Základem svazových příjmů byly (a z menší části i jsou) státní dotace. Třeba v roce 2002 dostal svaz od státu dotace ve výši 5,1 milionu korun. O rok později 5,3 milionu, v roce 2006 celkem 4,7 milionu korun. Potom ale přišel obrovský skok, najednou dotace spadly pod milion korun, od roku 2009 dokonce pod 500 tisíc korun. Důvodem tohoto poklesu, vlastně na pouhých 10 % původních hodnot, bylo vyřazení svazu kulturistiky z programů pro dotace na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy a to z důvodu vysokého počtu dopingových případů a výrazné nespolupráce s Antidopingovým výborem České republiky. Tato čísla tady neukazují proto, abych demonstroval, jak se teď má svaz špatně. On se špatně nemá, daří se mu a myslím, že se ve všech směrech rozvíjí, ale ukazují je proto, abyste viděli ten obrovský rozdíl, který minimálně mě, když jsem ho takhle černé na bílém viděl, hodně zaskočil.

Nedávno jsem byl v Mariánských Lázních na návštěvě v jednom oddílu a jeho předseda se na mě zlobil, jak to, že nedostávají od svazu peníze. Čas od času někteří ze závodníků třeba na internetu smutní, že si výjezdy na soutěže mistrovství Evropy a světa platí většinou sami. Ale – ono to ani nemůže být jinak. Kdyby byly státní dotace zpět na výši pěti milionů, pak by to šlo. Jsou-li 400 nebo 450 tisíc, jsou prakticky všechny výdaje, které máme, předem naplánované a neměnné a řadu nadstandardních věcí hradit nelze.

Určitě bych ale nechtěl znít pesimisticky, protože i z toho mála, co máme, jsme se naučili žít a velmi usilovně pracujeme na tom, abychom i finanční otázku zlepšili. A daří se nám to.

Když jsme stěhovali před dvěma lety sekretariát do Prahy, svaz neměl jediného partnera. Postupně jsme od té doby navázali spolupráci se společností Nutrend (a zde bych chtěl poděkovat paní Zedníkové a panu Zedníkovi, kteří nám velmi výrazně pomáhají), pomáhala nám značka sportovního oblečení Reebok a pro letošní rok nám přijde poprvé menší, byť i tak dobrá, finanční podpora od České pojišťovny.

Protože se ale snažíme od vlivu státních dotací osamostatnit co nejvíce, rozvíjíme i vlastní činnost svazu. Já o tom budu mluvit později u soutěží, ale velmi výrazně se nám zvyšuje počet závodníků. Není to náhodou, je to výsledek cílené práce, kterou později zmíním, ale i díky tomuto zvýšenému počtu závodníků se nám zvyšuje příjem z registračních poplatků ať už od nich nebo od nových oddílů. Vedle toho jsme obnovili provozování Trenérské školy pro trenéry I. třídy na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy. To je dvouleté studium provozované ve spolupráci s fakultou, které je na jednu stranu pro nás velmi časově náročné zajišťovat, ale na stranu druhou, v letošním školním roce jsme poprvé v zisku a i když celkový příjem do svazu po odečtení všech nákladů je jen asi 36.000 korun, dává nám to velmi dobrý výhled pro roky další, kdy se bude se vzrůstajícím počtem studentů už jenom zvyšovat. Nově jsme také získali akreditaci pro školení trenérů II. třídy a jen první letošní kurz, který proběhl, znamenal pro svaz příjem 20.000 Kč. Těch kurzů bude za rok 7 a výsledný finanční příjem nám určitě významně pomůže. Celým tímto odstavcem chci ukázat na to, že nepláceme nad tím, jak malé máme státní dotace, ale věnujeme obrovské množství času tomu, abychom se s tím vypořádali a byli naprosto soběstační.

Když zmiňuji to množství času, vrátím se ještě k té trenérské jedničce na fakultě – to je dvouleté studium, ve kterém nám v současnosti běží otevřený první i druhý ročník. Studenti mají výuku většinou dva víkendy v každém měsíci a polovinu z toho zajišťuje svaz ať už teoretickou nebo praktickou výukou, každopádně pro některé z nás to znamená desítky a desítky hodin času nad plánováním výuky, koordinací lektorů, samotnou výukou a všemi souvisejícími věcmi. Provozovat tuto školu určitě není svazovou povinností a mohli bychom ji nechat „zemřít“, jako se to stalo v minulosti, ale už teď máme pro další školní rok nahlášeno 10 studentů a to jsme ještě nezačali ani otevření nového ročníku propagovat. A ten efekt, ať už zčásti finanční, tak ale především v tom, že většina absolventů budou lidé navždy úzce spojení se svazem a ochotní mu pomáhat a podílet se na jeho činnosti, bude obrovský. Nakonec, i tady mezi Vámi někteří ze studentů sedí.

Zpět ale ke státním dotacím. Dostáváme se sice do stádia, kdy jsme na nich již víceméně nezávislí, přesto velmi usilovně pracujeme na tom, abychom je od státu opět dostávali. Základem bylo naprosto narovnat vztahy s Antidopingovým výborem České republiky a to se nám absolutně povedlo. Nejenže máme velmi nízký počet pozitivních závodníků, ale když už nějaký takový je, řešíme vše ve spolupráci s ADV ČR a i když se někdy náš a jejich názor na výsledné řešení liší, vždycky to řešíme naprosto seriózním způsobem.

Každopádně, vztahy s ADV byly jen jedním krůčkem k tomu, abychom se vrátili k možnosti lepšího čerpání státních dotací. V uplynulých dvou letech jsem měl řadu schůzek s úředníky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Výsledkem téměř dvou let práce bylo, že náš sport měl být pro letošní rok opět zařazen do programu dotací. Bohužel, vloni na podzim padla celá vláda Petra Nečase a s ním pochopitelně i jeho ministři a někteří jejich podřízení. Veškerá naše jednání tím vyzněla do prázdna. Bohužel. Tím ale určitě neříkám, že vše je ztraceno. Jen musíme začít znovu s novými úředníky a já věřím, že cestu k řešení najdeme.

(prezentace, tabulka 1)

O některých číslech hospodaření svazu jsem už mluvil, teď bych je uvedu konkrétněji. Co je důležité, uplynulý rok pro nás skončil ve finančním plusu asi 20 tis. Kč. Hospodařili jsme s příjmy cca 960 tis. Kč, výdaje byly cca 940 tis. Kč. V příjmech, které zmiňuji, jsou zahrnuty faktury, které byly uhrazeny studenty trenérské jedničky až v prvních měsících tohoto roku, avšak finančně pokrývající náklady roku minulého.

(prezentace, tabulka 2)

Výhled na rok letošní bude velmi podobný, předpokládané nezbytné výdaje jsou ve výši cca 790 tis. Kč, v tuto chvíli předpokládáme příjmy 590 tis. Kč, ale jsou to jen předpokládané příjmy od sponzorů a z vlastní činnosti. Nad rámec toho ale můžeme získat zmiňované státní dotace, které mohou být na jednu stranu velmi nízké, na druhou stranu podobné, jako vloni a nebo třeba i vyšší – byť předpokládám, že veškerá cílená jednání, která můžeme navázat až v případě úspěchu na valné hromadě, se projeví nejdříve v následujícím roce. Přesto nepochybuji o tom, že prostředky na letošní rok zajistíme a že bude následně co se odvedené práce a výsledků týče, neméně úspěšný jako ten předchozí. Samozřejmě toto platí jen v případě, že práce na udržení stávajících příjmů bude pokračovat stejně jako v uplynulém období.

Mimochodem, pokud jsem zmiňoval předpokládané vlastní příjmy 590 tis. Kč, z čeho pramení?

(prezentace, tabulka 3)

Příjmy od závodníků za registrační poplatky a také od nových oddílů předpokládáme stejné jako vloni, tzn. 100 + 90 tis. Kč. Byť vzhledem k tomu, jak velmi výrazně počet závodníků vzrůstá (k tomu se dostanu později), se dá očekávat i lehký růst těchto čísel. Předpokládám, že Trenérská škola I. třídy na FTVS UK nám zajistí příjem ve výši cca 50 tis. Kč, dále pak že školení trenérů II. třídy pomůže k dalšímu zisku cca 150 tis. Kč. K tomu když připočtete 200 tis. Kč, které máme zatím zajištěné od partnerů, jsme právě u čísla 590 tis. předpokládaných příjmů.

(prezentace, fotografie Nutrend, sportovní výživa)

K partnerům svazu bych se ještě na chvíli vrátil. Ti nám totiž nepomáhají jen finančně, ale také materiálně i jinak. Společnost Nutrend dodává pro závodníky, ale i dnes tady pro Vás, svoje produkty v hodnotě téměř 0,5 milionu Kč ročně, Reebok nám dodal sportovní oblečení, Česká pojišťovna a Alza.cz – byť to čeká na spuštění našich nových webových stránek – zajistila pro všechny členy svazu velmi výrazné výhody. Vedle toho je ještě moje společnost Ronnie.cz, která v uplynulém roce jen v přímé souvislosti se svazem uhradila náklady ve výši okolo 650 tis. Kč, další vyšší částkou pak pomohla řadě konkrétních závodníků.

Zmínil jsem nové webové stránky. O těch mluvíme – a na nich pracujeme – vlastně uplynulé dva roky. Zčásti je tvoří moji programátoři, zčásti pak externí programátorská firma (což však nehradí svaz), každopádně výsledek je ten, že nové webové stránky svazu jsou připravené ke spuštění.

(prezentace, ukázka nového webu)

Jediný důvod, proč se tak zatím nestalo, bylo, že jsme je dokončili do stádia možného zkušebního spuštění asi 14 dní před Valnou hromadu a nechtěli jsme novým vzhledem, který je výrazně jiný než ten předchozí, zbytečně mást delegáty, kteří by třeba v prvních dnech zvykání si na nové stránky, hledali požadované informace obtížněji. Každopádně, jakmile budou stránky spuštěny, předsedové oddílů i všichni členové, na nich v „soukromé“ sekci najdou informace o možnostech čerpání výhod. Mimochodem, vedle toho platí, funguje a na webových stránkách jsme o tom i informovali, že všichni členové svazu mají výhodnější ceny na kurzy výživových poradců Nutris Ing. Ivana Macha – ale to zde říkám už jen na doplnění.

Tolik k ekonomice a svazovým partnerům.

Nyní bych, možná o trochu stručněji, pokračoval v informacích o Sportovně-technické komisi.

Začal bych u národních soutěží a u toho, co nám všem dělá obrovskou radost. Když jsme připravovali Ročenku kulturistiky a fitness, chtěli jsme do ní zahrnout statistiky počtu soutěží a především počtu soutěžících. Se soutěžemi jsou to čísla podobná jako v minulých letech – na jaře se konalo 7 mistrovských klání (včetně nového samostatného mistrovství ČR ve fitness), na podzim tři pohárové soutěže (Ludvík Pokorný nepořádal Pražský pohár, byť věřím, že se k němu v budoucnu vrátí) a pět kondičních soutěží.

(prezentace, grafy a tabulky počtu závodníků)

Podívejme se ale na čísla počtu závodníků.

	Jaro	Podzim	Celkem
2011	217	145	338
2012	235	179	380
2013	302	256	511

Závěr je takový, že zatímco v roce 2011 se na soutěžích v České republice představilo 338 a v roce 2012 lepších 380 závodníků, v roce 2013 to bylo 511 závodníků! Pokud Vás tato čísla těší, o čemž nepochybuji, nás samozřejmě také! Proč jsou taková, jaká jsou? Těch důvodů je řada a vyjmenuji jen ty, za kterými cíleně stojí práce moje a mých kolegů z výkonného výboru a jednotlivých komisí:

- od roku 2012 se Slávkem Vinogradovem cíleně pracujeme na vyhledávání talentů, mnohdy třeba jen podle jejich fotografií na internetu, oslovujeme je, pomáháme jim zajistit trenéry a některým i sponzory, aby se mohli na soutěže připravit,
- ve spolupráci s médii velmi výrazně pracujeme na zviditelnění začínajících závodníků a závodníků kondičních soutěží, aby jejich „dosažitelné soutěžní formy“ motivovali i zájemce ostatní,
- podporujeme pořadatele kondičních soutěží, kdy jsme čtyřem z těch letošních velmi výrazně pomohli dodat ceny pro závodníky a to mimo jiné opět ve spolupráci se společností Nutrend,
- vše výše uvedené, především ta medailizace, má za následek, že řada společností zabývajících se sportovní výživou, začíná sportovce podporovat mnohem více, než v minulosti; je v tom jednoduchá úměra, sportovec, který je mediálně vidět, je pro společnost atraktivní, tím pádem ho ráda podpoří a to závodníkovi pomůže dojít až na soutěžní pódia, plus jeho úspěch dosažený „z nuly“ namotivuje k soutěžím ostatní,

- vydali jsme knižní publikaci o přípravě na soutěže od A do Z, jejímž autorem je Lukáš Roubík a podle které se skutečně sportovec, který nemá trenéra ani zkušenější kamarády, dokáže do posledního písmene na soutěže připravit; nakonec, řada závodníků i vítězů z kondičních nebo i jarních soutěží v následných rozhovorech sama řekla, že skutečně ta kniha byla jediným, co je po celou dobu přípravy vedlo,
- od letošního podzimu je na všech soutěžích přítomen štáb sportovní televize Sport 5, která přináší ohlédnutí za našimi soutěžemi ve zprávách i speciálních reportážích, což opět jen přispěje k většímu zájmu kondičních sportovců o to „být vidět“ a tedy i soutěžit,
- a vedle toho všeho je skvělá práce pořadatelů soutěží, výrazně lepší komunikace celého svazu, naprostá otevřenost v pravidlech, velmi výrazný pokles zájmu o start v jiných „kulturistických federacích“ a řada dalších vlivů, které jsem nezmínil.

Výsledek je ale jasný: v uplynulém roce bylo na soutěžích 511 závodníků. O 131 více než před rokem, o 173 více než před dvěma lety.

Mimochodem, mluvím-li o jiných federacích, nemůžu nezmínit něco, za co jsem velmi rád a to, že po dlouhých letech se vrací do SKFČR oddíl AVE Přerov a jeho základna závodníků ve fitness, pevně věřím, že o to více se bude dařit soutěži Mistrovství České republiky ve fitness, které byla v roce 2013 poprvé v historii uspořádáno (resp. které Luboš Koumal a Martina Hamáčková uspořádali).

Poslední věc, o které bych u soutěží chtěl mluvit, je velký zájem pořadatelů o organizování soutěžních klání. V letošním roce se na pořádání jarních sedmi soutěží hlásilo cca 11 nebo 12 zájemců, už teď máme čtyři zájemce pro pořádání soutěží v roce 2015. Jedná se o řadu tradičních dlouholetých pořadatelů – ale také o řadu pořadatelů nových (za všechny z těch nových bych jmenoval třeba Martina Čadu nebo Petra Richtára s Pavlem Chámou, kteří tu s námi dnes sedí).

Tolik k Sportovně-technické komisi.

Na závěr bych rád zmínil ještě několik drobností – i když „drobností“ spíš v uvozovkách.

Když jsem mluvil o mediální propagaci závodníků, nezmínil jsem jednu věc, která mediální propagaci kulturistiky a fitness pomohla obrovským způsobem. Tou je pořádání soutěže EVL's Prague Pro v předminulém, minulém a i v letošním roce v Praze. Všechny významné televizní kanály, řada běžných, jinak nesportovních novin a časopisů, přinášely právě v souvislosti s touto akcí velké množství materiálů o našich sportech a velmi výrazně jejich dostání se k široké veřejnosti pomáhaly. Pořadatelům soutěže, kteří do ní investovali obrovské množství práce i prostředků, za to patří velké

poděkování. O to větší, že už za několik měsíců přinesou do Prahy další obrovskou soutěž, totiž prestižní Olympia Amateur.

I díky těmto akcím, ale i díky účasti na řadě událostí mezinárodních, má náš svaz v současnosti naprosto nadstandardní mezinárodní vztahy s ostatními federacemi. Perfektně vycházíme a jsme v čilém kontaktu s federacemi nejbližšími – slovenskou, polskou a rakouskou, díky Slávkovi a jeho kontaktům pak přinášíme velké možnosti pro naše závodníky směrem do rusky mluvících zemí (o tom bude určitě Slávek mluvit později), velké benefity nám přináší ale i velmi dobrý osobní vztah s prezidentem světové federace Rafelem Santonjou, který nám pomáhá a vychází vstříc kdykoliv je to jen možné. Jedním z důkazů toho jsou i noví profesionální závodníci, z nichž někteří tady v sále dnes také sedí, případně vyslali své zástupce.

Moje povídání bylo velmi dlouhé, omlouvám se za to, ale i tak jsem ani zdaleka nemohl zrekapitulovat všechny důležité události uplynulého roku. Toho, kolik činností a jakých výsledků dosáhla kulturistika a fitness v uplynulém období, bylo totiž opravdu hodně. I proto jsme se rozhodli, že tyto informace vydáme knižně. Po dlouhých letech jsme obnovili tradici vydávání ročenek kulturistiky. Všichni ji máte teď před sebou, 288 stránek, jejichž zpracování trvalo více než dva měsíce. 288 stránek, které shrnují dění v uplynulých dvou letech, ale představují i svaz všem novým zájemcům o soutěžení i o zapojení se do naší činnosti. Když ta ročenka přijela poprvé z tiskárny a já ji konečně držel v ruce, vzpomněl jsem si na to, jak se čas od času někteří závodníci nebo i třeba fanoušci kulturistiky mračí nad tím, že kulturistika a fitness jsou malé sporty se špatnou budoucností. Nemyslím si to. Předloni jsme měli 380, vloni 511 závodníků, dosáhli jsme skvělých mezinárodních výsledků, školíme trenéry I. i II. třídy, pořádáme soutěže středních škol, semináře, soutředění. Psal jsem to i v úvodu zmíněné ročenky – kulturistika je na dobré cestě a má před sebou dobrou budoucnost. A co je důležité – všichni Vy, kdo tady dnes sedíte, ji máte ve svých rukách.

Děkuji za pozornost.

Ing. Martin Jebas

Zastupující předseda SKFČR

Předseda Ekonomické komise SKFČR

Předseda Sportovně technické komise SKFČR